

ଶୀର୍ଷକ - ହିଁ... ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା ଭିନ୍ନ

ରେଣ୍ଟବାଲ୍ / ମହାପାତ୍ର

ହିଁ,
ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା ଭିନ୍ନ,
ଆର ସେଇ କିନ୍ତୁ ହିଁ
ମୋ ପରିଚୟ ।

ଦୁନିଆ ଭିତରେ ବି
ଖେଳି ଚାଲେ ନିଜର ପଥ,
ଅନ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଦେଖୁ ମଧ୍ୟ
ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ କରି
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆଗକୁ ବଢ଼େ ।

ହିଁ,
ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା ଭିନ୍ନ,
କେମିତି କୋଳାଶି...
ନାରବନକୁ ଶୁଣିପାରେ,
ନିରାଶା ମଧ୍ୟରେ ଆଶାର
କ୍ଷାଣ ଜୋତିତ୍ସା ଦେଖୁ
ସେଥରେ କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରମ ପାରେ ।

କଷ ପଥରେ ସହଜକୁ ସନ୍ଧାନ କରେ
କାରଣ ହିଁ ଜଣେ...
ସଂରକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ
ଜନ୍ମ ଦିବ ।

ହିଁ,
ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା ଭିନ୍ନ,
ଆର ସେ କିନ୍ତୁ ହିଁ ମୋ ପରିଭାଷା ।
ସୁତ୍ର, ତକ୍କ ବିରକ୍ତ ସହିତ
ଶାଳାନାର ସବୁ ଯୁଦ୍ଧ କରେ
ସତ୍ୟର ସାହାରା ନେଇ
ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଭିତରେ
ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ଅନୁଗୋଳ
ଭାରି ଭିତରେ....
ଭିନ୍ନ ଚିତ୍ତ, ଭିନ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ
ଭିନ୍ନ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ
ଅନ୍ୟନ୍ୟ, ଅନୁପମା ରୂପରେ
ସାଧାରଣ ହେଉ କି ଅସାଧାରଣ
ସେ କିନ୍ତୁ ହିଁ ମୁଁ ନିଖିଲାସ ନିଏ
ମୋ କିନ୍ତୁ ହିଁ ମୋ ଅର୍ଥିର ।

ଅନୁଗୋଳ

ଭୁମେ ହିଁ ସେ...

ରମାକାନ୍ତ ଦାସ

ଯାହାଙ୍କ ବାହୁଦୟାରେ ମୋ ଦୁଦୟ ପାଏ ସୁରକ୍ଷାର ସର୍ବ,
ଯାହାଙ୍କ ଆମାରେ ମୋ ଅର୍ଥିର ନିର୍ଯ୍ୟରେ ଆରଜି ପଡ଼େ ।

ଭୁମ ପାଖେ ପ୍ରେମ କେବଳ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ,
ଏହା ଏକ ଘରର ରକ୍ଷଣ ଅନୁରବ—ସ୍ତ୍ରୀ, ସତେଜ ଓ ନିବିଢ଼ ।

ଭୁମେ ହିଁ ପ୍ରେମ ଉପରେ ମୋ ବିଶ୍ୱାସର ଏକମାତ୍ର ପରିଭାଷା ।

ଭୁମର ଗୋଟିଏ ହସ...

ମୋ ଭିତର ଅନ୍ତରୀ ଅନ୍ତକାରକୁ ଆଲୋକିତ କରିଦିଏ,
ଭୁମର ପ୍ରତିତି ଶର ମୋ ଜାବନ ସାରାର ଅପେକ୍ଷାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

ଏ ଭିତ୍ତି ଭିତରେ ହଜାରେ ମୁଁ,
କିନ୍ତୁ ମୋ ଆଖୁ ଖୋଜେ କେବଳ ଭୁମକୁ ।

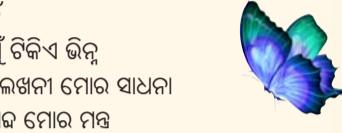
ଭୁମ ସାଥେ ମୁଁ କେବଳ ବଞ୍ଚେନାହିଁ—

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ହୁଏ, ମୁଁ ପୁଣିଗଠେ ।

ଭୁମ ସହ ଏହି ଜନ୍ମା ବି...

କାହିଁକି କେଜାଣି ଭାରି କଥି ମନେହୁଏ ।

ନିର୍ମିତା, ନାରାଣୀ, ଜଗତିଂହପୁର
ମୋ - ୨୦୨୮୮୮୯୫୫୫୫୫୫

ମୂଆବର୍ଷର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ପ୍ରଶାତା ମିଶ୍ର

କାହିଁ କାହିଁ ଆୟୁଷର ପର୍ବତିଏ ନେଇ
ବର୍ଷଟିଏ ପରିଗୋଟିଏ

ଆହୁରି ଆଗେଲେବା

ପୁରଣା ସମ୍ପର୍କ ସଂଖ୍ୟିକୁ

ସର୍ବତକ ଭାଷାକୁ

ସର୍ବୋପର୍ବତି ସେହି ପୁରଣା

ଦିଶୁର ଚରିତ୍ରାମନଙ୍କର ଚିତ୍ରାମାର୍କୁ ।

ସେମାନଙ୍କ ହିତେ ମୁଁ ଦେଖେ

ଓଡ଼ିଶାର ଶୋଭବକୁ ବୈରବକୁ

ଶୁତ୍ରିହାରୁ ଭାଷାକୁ

ଅନ୍ତିମତାକୁ ବିରୁଦ୍ଧ କାହିଁକି

ଅନ୍ତିମତାକୁ ବିରୁଦ୍ଧ କାହିଁକି

ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖେ

ମୋ ସମୁଖେର ମୋ ରୂପିକୁ

ମୋ ଜନ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ମୋ ଗୁରୁଙ୍କୁ

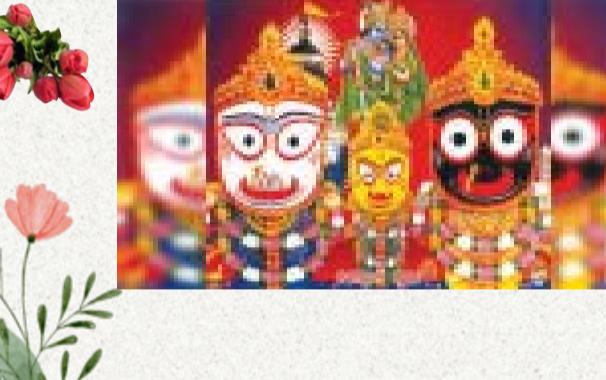
ମୋ ସାଥୀ ସହୋଦରଙ୍କୁ

ଯେ କି ଆଲୋକବର୍କା ଧରି

ବିଅନ୍ତି ପ୍ରେରଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନେଇ

ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶୀତକାଳ

ରହକାନ୍ତି ମିଶ୍ର

କିନ୍ତୁ ଦିଶର ଏବେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବାଦଳ ଯେବାଟି
ହିମ ବାଆ ପରଶର ଆୟୁଷାତ୍ମା ଲାଗର ଧରିବା,
ଆମିଆ ଟିଅ ପରି ଶାତ ବୁଲେ ମନା ମନେନାହିଁ
ଆକଟିଲେ କାକରର କାକରର

ସାପକାଟି ପରି ବିଶେ ଚିତ୍ତ, ଚିତ୍ତ ସତେ ଶାତ ରାତି
ହାତମାରେ ନଇବୁକ ବାଲୁକାରେ କୋଛନାରେ ତିତି,
ନିଷ୍ଠାର ଆଲୁଥ ବିଛେଇ ଜନ୍ମ ବିଶେ ଅଳ୍ପସା ଅଳ୍ପସା
ସରାଗର ସୁଖ ରୋଗେ ଏକାତରେ ଏ ଶାତ ପିଆସା ॥

ହସ ତା'ର ପୁଟି ଦିଶେ ଚିକମିଳ ସ୍ଵିରଧ ସକାଳରେ
ସେବିଷ ପୁଲରେ ଶାତ ସଜାଏ ତା ରାତା ପତନରେ,
ସୁନା କିମିର ପାତ ବରେ ତରା ହୁଏ ହୋଇଲେ ପ୍ରଭାତ
ଧାନ କିଆରାରେ ଦିଶେ ମାଧ୍ୟ ତା'ର ସୁର୍କର୍ଷ ମୁକୁଟ ॥

ଶାତ କଣ୍ଠ ହେବୁ ପୁଣି ସୁମଧୁର ସାରି ଗଜଳ
ପ୍ରତିତି ଛାତି ସନ୍ଦରେ ଅନ୍ତରୁତ ହୁଏ ଶାତକାଳ ॥

ଆଳି, କେହ୍ନାପତା

ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ

ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ । ୨ ।

ବୁଲୁଥବା ପୁଥିବା କେତ୍ତାକୁ

ଏହମିତି ବୁଲୁଥିଲା ବୁଲୁଥିବ

ହେଲେ ଆମେବୁ ସାଧାରଣ

ଥାମପାଇଁ

ସୁରୁଥିଲା

ନିର୍ମିତି

ବୁଲୁଥିଲା

ନିର୍ମିତି

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

ବୁଲୁଥିଲା

